

Jurinaa juurikkaista

Illalla ulkona liikkuesssa on hauska seurata pelloilla möyriviä juurikaskoneita komeine valoineen. Ne voittavat kirkkaudessaan jopa paikkakunnan katuvalot. Vain viimeöiden komeat revontulet ovat pärjänneet hiljaa taapertaville vempeleille. Tulee hyvä mieli, kun näkee ihmisten ponnistelevan säännöllisistä työajoista piittaamatta.

En oikein ymmärrä juurikasbisneksestä. Muistan vaan hyvin, kun heti ensimmäisen opiskeluvuoteni aluksi pääsin Suomen Sokerin tehtaalle ekskursiolle. Sille Töölön tehtaalle, joka aikanaan rakennettiin maalle niin kauaksi keskustasta, ettei se koskaan joutuisi laajenevan kaupungin jalkoihin. No, nythän tiedämme, että sillä paikalla kuhisee ihan muuta, ja sokeritehdas tupruttelee jossain Kirkkonummen suunnalla.

Sokeritehtaalla kerrottiin ja näytettiin, kuinka likaisista juurikkaista saatiin valkoista makeaa sokeria. Prosessista en kauheasti muista. Sen muistan kuitenkin, että vierailun päätteeksi tarjottiin maan toivoille jotain sokerista jalostettua tulilientä, että jäisi puuhasta hyvä kuva. Jäihän siitä.

Sittemmin sokeritehtaissa minua on kummastuttanut niiden lyhyt vuosittainen käyttöaika. Miten kannattaa rakentaa sellainen laitos ja seisottaa sitä kuukausia kylmänä. Ei löisi monessa muussa teollisuuden haarassa leiville. Salon tehtaan kyllä nyt väitteen toimivan pidempään kuin ennen.

Perniön pelloilla kulkijaa hämmästyttää, kuinka paljon jurtteja lojuu korjuun jäljiltä maassa. Eikö kone ota kaikkia, vai onko se opetettu hylkäämään huonot? Eikö se näe pimeässä pienimpiä? Kävin oikein hypistelemässä, enkä päällisin puolin huomannut mullassa lojuvissa mitään poikkeavaa. Maistaa en tosin uskaltanut.

Tietämättömälle tulee mieleen kaikenlaisia keljuja ajatuksia. Tuhlataanko satoa? Saako viljelijä jotain muuta kautta korvausta tai tuloa, ettei tarvitse kaikkia hedelmiä poimia, vai?

Sittemmin olen kuullut vihjeitä, että kaunis kuuma ja kuiva kesä olisi vaikeuttanut juurikkaiden korjuuta. Kone ei löytäisikään kuivasta ja kovasta pellosta kaikkia vähän eri kulmassa sojottavia kasveja. Mene ja tiedä.

No, joka tapauksessa suuria juurikaskasvoja on ilmestynyt peltojen päihin. Vanhat savuttavat kuormurit kускаavat kukkupäitä kuormia Salon suuntaan.. Sokerin saanti lienee turvattu.

Autoilijan sitä vastoin kannattaa näinä päivinä katsella ympärilleen tavallista tarkemmin. Hirviä ja kuoma-autojen täpötäysiltä lavoilta lenteleviä sokeripommeja.

pajen